

Ca-NOSTRA

*** ANY SETÉ.—NÚM. 325 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 22 DE AGOST DE 1914 ***

EL PAPA ES MORT

Ben denou mos vengué la notícia de la mort del Papa dins aquest embolic de notícies de la guerra, que tot ho ensorbeix, fent-mos alsar el cap envers el Vaticà i els ulls al Cel per regoneixer, una vegada més, la Provïdència Divina.

La nova era sencional per inesperada.

La nova era triste per tractar-se del Papa, i d'un papa sant en les circumstàncies que atravessa el món.

Pio X ha mort en un moment històric. A pesar que les nacions se desfan en lluites crueles avui no és possible pensar mes que amb un sol hom, veiet ja, que ha mort vora el sepulcre dels Apòstols Pere i Pau, que tremolava demunt son cap blanc la tiara pontifical.

Els seus darrers dies son estat amargats per veure que tots els seus esforços eren inútils per conseguir la pau i la concòrdia entre les nacions.

Ell que era *foc ardent* de caritat, que cridà a les ànimes dels feixos a les dolçors i ternures Eucarístiques, no poria veure els horrors de la guerra, en lo seu gran cor del Pare; i Deu ha volgut tancà els seus ulls abans de la desfeta. ¡Oh com deu pregar an el Bon Jesús, allà an el cel, per la pau del món!

Plorem per la mort del Vicari de Jesucrist que tan de bé ha fet a la Iglesia Catòlica i a les ànimes durant el seu Pontificat de restauració.

I si piadosament podem creure que és an el Cel, aixim mateix adrecem oracions al Altíssim per l'ànima del qui fou suprem Director de la Iglesia militant.

DERRER ENCARREG

Per la festivitat de Nostra Senyora dels Àngels, Pío X, se dirigí an el món catòlic, 18 dies abans de la seva mort, en demanda d'oracions per alcantar de Deu la pau d'Europa. Sens dubte degué esser el derrer document apostòlic dirigit an el món universal, o mes ben dit, el darrer encàrreg que donava a sos fills de que pregassen per la pau de les nacions com heu fe Jesucrist que abans de morir pregava pels seus i encarregava a sos apòstols que fecen ora-

cio. També el Papa derrerament se dirigí als Prínceps de la terra per evitar la guerra, com Sant Joan Evangelista que's darrers dies de la seva vida encarregava a sos cristians que s'estimassem uns amb sos altres. No l'han cregut, el món fa ui per falta de fe i amor.

Els bons catòlics, idò, devem considerar les lletres del Papa com un testament o encàrreg d'un moribunt; per això nosaltres reproduïm la seva exhortació, i jojalá les nacions que estan en guerra, entrant si meteixes, vulguen respectar la última voluntat del gran Pare de la Iglesia catòlica.

Exhortació del Sant Pare Pio X

als catòlics de tot el món

Mentre casi tota l'Europa se veu arrastrada pel trebolí d'una guerra funestíssima, en quins perills, en quins estragos, en quines consequències ningú pot pensar sens sentir-ne oprimit pel dolor i per l'espant, Nos no podem manco tampé de restar-ne preocupat i angustiat amb greu dolor per la salvació i vida de tants ciutadans i pobles pels quals Nos estam sol·licitis. En tan greu perturbació i perill de tot, de veres

sentim i comprenem que no sols la caritat paternal si que també Nostre ministeri apostòlic nos exigeix que alcém enèrgicament els esperits de tots els cristians envers Aquell *de qui ve tot auxili*, és a dir envers Cristo. *Príncep de la pau i Mediador poderosíssim dels homos davant de Deu.* Per lo tant exhortàm a acudir confiats al seu trono de gracia i misericordia als catòlics de tot lo món i en primer lloc al clero, qui, mediant el manament dels seus Bisbes, organisaràn en cada parròquia públiques pregaries a fi de que Deu misericordiós, com obligat per les oracions dels feels, allunyi ben aviat el funest incendi de la guerra i inspiri benignament als supremes directors de les nacions, *pensaments de pau i no d'afflicció.*

—Del Palau del Vaticà, 2 d'Agost de 1914.

PIO PAPA X.

Predicción cumplida y hecho milagroso

El sacerdote italiano Rdo. Tini, de 45 años de edad, padecía en una rodilla, hacía 20 años, la enfermedad llamada anquilosis, producida por un fuerte reumatismo que se había enseñoreado de su cuerpo.

Durante tan largo período de años ha celebrado el santo sacrificio de la Misa sentado, gracia muy singular que le fué generosamente otorgada por S. S. Pío X, a quien debía acudir todos los años para renovar este importante permiso y favor especialísimo.

Días pasados se presentó dicho sacerdote en el Vaticano con objeto de solicitar personalmente al Soberano Pontífice la misma gracia: «Hijo mío, le dijó Pío X, este año dejarás tus muletas y andarás.»

Maravillado el sacerdote con este anuncio inesperado, dirigió a Su Santidad esta pregunta: «Pero.... ¿dónde dejaré yo mis muletas? —Pues en Lourdes,» contestó sin titubear el Papa.

Y efectivamente, pocos días después de la entrevista salía para Lourdes el afortunado sacerdote y recibía allí por modo milagroso y en un instante la curación de una maligna enfermedad sufrida con heróica paciencia y ejemplar resignación por espacio de veinte años consecutivos y sin esperanza alguna en los remedios humanos.

Así se cumplía rigurosamente al pie de la letra la predicción de Su Santidad Pío X y a la vez se realizaba un hecho prodigioso. La súplica del Papa había sido oída y la Virgen se obligaba a cumplir lo prometido.

De «El Seglar Católico»

EL REI

Dos porquerols s'aplegaren,
fosca nit, en la vessant,
y de la serra escamparen
la mirada pel voltant.

Allà enfora, tota encesa
de llum, dins la fosquedat,

CA-NOSTRA

feya a son Rey escomesa
la marítima ciutat.

Y'ls minyons de la montanya
des de l'alta solitud,
veyen la boyrina estranya
d'aquell món desconegut.

—Mes, el Rey çòm es? —li deya
el menut al companyó.
Y'l gran respota li feya
com qui resa una oració:

—El Rey sab les escriptures
y tots els llibres, de cor,
y, com les xexes madures,
sos cabells son color d'or.

Mots que surten de sos llavis,
de genolls son obehits,
Té les unces dins alfabis,
en soterranis humits.

En son trono fa justici',
guanya d'un pam als més alts,
y du socors a l'hospici
pels pobres y pels malalts.

De's petits jamay s'oblida,
y als potentats posa fré,
y'ls cavallers per la brida
li duen el palafré.

Escampen flors a balquena
quan travessa la ciutat,
y del sol y la serena
sota pali va guardat.

Totes d'or son ses vaxelles,
son de ploma sos coxins,
y estan plens de fontanelles
d'ayqua d'olor sos jardins,

El foix de la carboniça
may s'apaga en els fogons,
ni acaba la plomadiça
de perdius i de campons,

Al malanat que gemega
gira'l pás de son cavall,
y departeix al qui pega
del pobret que té davall.

Du armini damut l'espai-la,
es de porpra son mantell,
y si'l segon es el Bal-le,
el primer de tots es ell.—

Així diu; y sa paraula
escolta calladament,
com figura de retaule,
boca oberta, l'innocent.

Y en son jaç de fulla tova
el menut se va adormint,
y somnia un reyal jove
que porta espasa en el cint.

Veu sa figura gallarda
que travessa l'ausinar,
y'ls porcellins de la guarda
se deturen de furgar.

La feble llum espurneja
en l'anell que porta al dit,
y en els ullons d'atzabeja
del remat esporuguit.

Es un rey blanch com la xixa,
y al passar prop del minyó,
se treu confits y n'hi dexa
un grapat en el sarró...

Així l'un dorm y somnia;
l'altre sona el flaviol,
y breçantse en l'armonia
del seu propi cantussol,

veu alluny la ciutat vella,
clarejant de goig festiu,
com negra mata masella
de lluernes de l'estiu;

y la mar il-luminada,
reflectint, en son mirall
com una flota encantada
de navilis de cristall.

JOAN ALCOVER.

Per l'obra d'En Caimari

Amb motiu de fer l'Ajuntament entrega de la edició del Poema de Constantí a n'Andreu Caimari, son autor, aquest, dijous a vespre a la sala d'actes de Ca la Ciutat en llegí, amb la soltura que sab fer-ho, alguns bocins, devant un distingit auditori que presidia el Sr. Bal-le.

Nosaltres amb l'impossibilitat de poder-ne reproduir cap cantic enter a causa de la seva llargaria i, dessitant que nostros lectors en tenguen una idea, ne copiam l'Endreça i el Pròleg.

Endreça al Magnífic Ajuntament d'Inca

*Guaitant del niu, amb plomissó de seda,
vegi passar esbarts de volatina
cantant cap a la llum d'una auba clara...
Les messes eren d'or... Volgui enlairar-me,
assedegat d'espai i ple d'ensomnis,
i al punt mes ales arronsades queien
sobre un batzer de branques ja florides...
Què a pler cantava mes quimeres nobles
just quant embadelits m'escometiau,
i prenint-me en les mans m'encoratjaveu!
Benhaja el cor que acull i n'endevina
un raig d'encant en lo piular monóton
d'un teulader, que ensaia l'humil trova,
que ni tan sols arriba a melodia!....*

L'AUTOR.

COM A PROLEC

Afalagadora de bon-de-veres fou a mon cor
jovenívol la bona acullida que'm ferèn mos
amics, quant a la vetlada íntima, tenguda a
la casa senyorial del literat D. Pere J. Serra,
vaig lletgir aquest POEMET.

Naturalment amb cor d'amic assaboriren
les curtes belleses que he tengut eima de teixir,
i passaren bonament per damunt les tares
i grops que tot seguit hi trobaven.

Tentadores eren llurs propostes de que ho
donàs a l'estampa, lo qual sols l'amistat expli-
ca, quant me vengué de nou ferm que'l Mag-
nífic Ajuntament d'Inca hagués près l'acort
d'estampar-lo. La proposta sortia del Sr. Bal-
le, D. Pere Balle, qui dotat de gust exquisit i
encobeint qualsevol manifestació de l'Art i la
Bellesa, va tenir prou esment de cercar un
medi de premiar aquest trebajet, començat i
duit a terme amb més entusiasme que no al-
tesa d'enginy.

L'ajuntament acordà per unanimitat l'im-
presió d'aquest POEMET a costes i despeses

seves. Demanaren permís a mos Reverendíssims Superiors; i veis-lo aquí en vostres mans. Altrament no hagués gosat fer-ho.

Per això no és d'extranyar que faci públic l'agraiment an el Sr. Bal-le i a la Magnífica Corporació que presideix, i els ho dediqui de bon grat, ja que d'altra manera no m'és possible pagar i agrair l'honra, tan alta com inesperada, que me fan.

I ara si'm demanau que ès lo que m'ha empès a fer aquest POEMET, veis-ho aquí: una sola cosa, l'exaltació de la Santa Creu. La Creu que de petit cenyia amb un escut d'incolumitat mon ser feble, que encara no tenia destrevada la llengua, que s'entrecuelcava més tart amb el nom mig embarbollat de *mare*, i que sempre ha arredossats mos ensomnis i encaientits mos entussiasmes. Amb quin plaer vaig afalagar l'idea de cantar el triomf dels primers sitges! Què era de sugestiva l'entreclaror amarada de mística serenitat de les Catacumbes! Què de gran me resultava St. Sebastià cantant l'apologia dels cristians, en-mig de la societat farta de plers i orgies! Quin sol ixent més sublim me semblava Constantí damunt son cavall, baixant al caire d'un abisme per l'abrupta serralada nevosa dels Alps cap a Roma! Oh! i quant iluminosa li apareixia la Creu damunt el sol més resplendent que mai! Què ho era d'escarrufadora l'espasa d'ales de llamp d'En Contani, que un cop cruxia i capdellava quantes ciutats venien a son pas, i un cop arronsava en treboli sagnant escuts i llances i soldats, fins el mateix Maxenci! I com apoteosis de la Creu, què d'escaient m'apareixia el *Cant dels Angels*, entonat amb la mateixa lira de N'Apol·lon, davant aquella pléiade de deus humiliats per a sempre.

Amb fort rebull fermentava dins ma pensa aqueix ideal. I amb massa facilitat—¡pobret de mi!—vaig gosar emprendre la tasca.

Volia donar-li un caient de l'època que cantava; i res més apostà, me deia, que comprar els metres horacians. Llegint i remugant amb fruició sempre nova, les belleses de nostre Illa, gentil com els cisnes de la Grecia, quèl *Duca e Signore* dels poetes catalans, Mossen Costa, ha fet decòrrer magistralment en el clàssic ritme llatí helènic, vaig sentir la pruitja de iniciar-lo. Com m'embabaiava davant l'agilíssima volada de l'estofa *alcàica*, que retreu el volateig de l'oronella, de gentil·líssimes giravoltes, d'avens ràpit i de solemní planar damunt les volades dels edificis o les cuculles dels campanars! Si ho ès ben taciada per retratar la policromia del més valent lirisme!

El metre *alexandri*, si no ès clàssic, al menys ès el qui s'acosta més a l'exemplitut magestuosa del *hexàmetre* virgilià. La combinació del *trimetre jàmbic*, representat en nostra llengua pel vers d'onze sil·labes, i el *dímetre*, pel de set amb final esdrúxola, me semblaven d'una valentia ben marcada. I finalment, no cal dir si vaig oprofitar l'ocasió d'emparar, en el *Cant dels Angels*, atès son caràcter, la versificació prou lleigitima i prestigiosa, nostrada en les *Visions de la Palestina*, pel salteri sagrat de Mossen Costa. Es la

forma del versible hebreu, com diu en son próleg, que té per llei orgànica el paralelisme de conceptes. Cadí verset ès constitut per dos o més pensaments formant com heïstiquis, qui se corresponen, o bé per semblança o bé per contraposició. D'aquí resulta un ritme no acústic, sino ideal, i una certa rima no de sons articulats, sino de conceptes o imatges.

Idò bé: me n'ha près com an aquells aprenents trapassers que, embabaiats devant les àmfores gregues-romanes, de gentils contorns, que plasmen sos mestres, gosen imitar-los d'amagat. I així, bo i rodant el torn, sols he sabuda arredonir la vulgar gerreta que present, la qual rònega com ès sensa les filigranes de les de Felanitx, aguanta la frescor del sentiment i entusiasme d'un cristia i d'un aspirant a sacerdot.

I, per acabar, vat-aquí a cap de dança, el veredicte que el Jurat Calificador feu recarre damunt el POEMET; veredicte que m'ha fet repolir amb més esment les tares que tan de bon grat me senyala amb lo dit.

«IN HOC SIGNO VINCES—Lemma: *Christus vincit, regnat, imperat.*—Esta composición ha sorprendido admirablemente al jurado. En su poema en cuatro cantos altamente apreciable. En él hay inspiración, dominio de la rima, estro poético, brillantez de imágenes. Deslucen un poco el poema, ciertos atrevimientos y violencias de lenguaje, gramaticalmente hablando. Pero estos lunares son muy poca cosa, comparados con el valor absoluto del poeta y de su obra, merecedora a todas luces del premio.»

A. Caimari i Noguera.

Palma, Març, diada de l'Anunciació, 1914.

Un Syllabus d'instrucció moral i cívica

INFANTS

GRUP V

(11-12 anys)

- b Com es cultiven i com es perden.
- c Danys de fumar prematurament.
- 1. **Hàbits.**
  - a Com s'adquireixen.
- 2. **Maneres.**
  - a Cortesia i respecte envers els altres.
  - b Contenció.
- 3. **Patriotisme.**
  - a Orgull de la propia escola i lleialtat amb ella.
  - b Deure de patriotisme local: manera de servir la propia ciutat o vila.
  - c Valor de les institucions locals.
- 4. **Justicia.**
  - a Envers tots els éssers humans, sense distinció de sexe, edat, religió, posició social, nacionalitat o raça; i envers els animals, siguin canions o be feréstecs.
  - b Eser caritatius de pensament.

c Valor dels tribunals de justícia.

5. **Bona fe.**

a Respecte de les diferencies d'opinió.

b Viure per la veritat: voluntat d'acceptar noves veritats.

c El que els homes han sacrificat per la veritat.

6. **Zel.**

a Valor del zel i energia en el sobrepujar les dificultats.

b Perills de zel malmenat —p. e. fanatisme.

7. **Treball.**

a Necessitat i dignitat de treballar.

b Guanyar-se la vida: diferents motivacions; les llurs responsabilitats i valor social.

8. **Economia.**

a Els diners: usos i abusos.

b Economia en les petites coses.

c Despendre amb seny: fugir de l'extravagancia i la prodigalitat en les despeses.

(Seguirà)

LES MOSQUES

La munió de mosques que soLEN volejar per totes les dependencies de les nostres cases de camp, a mes de les molesties que ocasionen, poden portar greus perjudicis.

No sol la nostra gent preocupar-se de la extació o de dificultar la propagació de tan fatigosos hostes, però en altres països si que se'n preoculen.

El Consell d'Higiene Pública de França ha redactat una Memoria amb les següents conclusions:

1.ª Lo mosca comú pot transmetre i disseminar malalties infeccioses, com la febre tifoidea, cólera, diarrea infantil, disenteria, tuberculosi, etc.

2.ª Es precís convèncer al públic dels perills que presenten les mosques, i indicar-los els medis de combatre-les i la obligació en que estan d'acabar l'insecte per tots els medis possibles.

3.ª Les mosques propaguen malalties greus contaminant els aliments, per lo qual importa protegir-los del contacte d'aquests insectes, tant en les habitacions privades com en els magatzems i tendes.

4.ª La penetració de les mosques en habitacions, quadres, estables, etc., pot i deu ser evitada.

En la Memoria s'aconseilen els següents procediments per a destruir les mosques dintre de locals tancats:

Posau en recipients amples i de poca fonduaria una mescla de 15 per 100 de formol comercial, 25 per 100 de llet i 60 per 100 d'aigua una mica ensucrada. Aquesta barreja pot servir durant variis dies.

Poden també emplear-se fumigacions de cresol. Posat al calor d'una lampareta d'alcohol, estufa, forn, etc., el cresol despedeix vapors abundants que són venenosos per a les mosques i mosquits.

Fòra de les habitacions, la Memoria recomana suprimir en lo possible les jardinerías apilotades iregar alguna vegada els fems i porqueria amb zotal i aigua o algún líquid desinfectant.

Noves d'Inca

PREMI.—Llegim a un diari de Catalunya que nostre amic D. Miquel Ferrà, Arxiver de la Universitat de Barcelona, ha guanyat un premi an els Jocs Florals de Badalona, verificats el dia de la Mare de Déu d'agost, per una composició literari.

El felicitàm.

FESTA DE SANT BARTOMEU—Dilluns a la Iglesia de les monges tanques hi ha festa de Sant Bartomeu Apòstol, en quina missa major predicrà Mossen Josep Aguiló.

FESTA DE CARRER.—An el carrer de Sant Bartomeu s'han posat banderes i força de paperins d'alt a baix i s'estan construint tres cadafals per un festival popular que'ls vaïns de dit carrer farà demà diumenge, amb motiu de la festa de Sant Bartomeu. E-hi haurà revel·la en xeramies, corregudes d'homos i de bicicletes, focs, alimares, amollada de globos i música per llarc.

FIRES I FESTES.—El Sr. Batle de Felanitx D. Joan Caldentey Suau, mos participa que les fires i festes que's celebren tots els anys an aquella Ciutat per San Agustí, tendrà lloc aqueix any el dia 30 d'Agost actual, lo que participàm a nostros lectors per la seva intel·ligència.

BEÇO.—Ens diuen que s'han venu des algunes partides de beçó a 75 pesetes el quintà, però heurà estat cosa poca quant tant poc moviment s'es nota estant de ple demunt sa cul·lita.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostre mercat.
Bessó sens cotisió.

Blat	a	21'00	la cortera.
Xexa	a	23'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
id. forastera	a	09'00	id.
Ordi	a	10'50	id.
id. foraster	a	09'50	id.
Faves pera cuinar	a	24'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestiá	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	17'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	40'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
lurons	a	00'00	id.
Garroves	a	07'00	
zefrà	a	03'00	s'unsa.

RECORDATORIS de Primera Comunió

MORTUORIS I VOS RELIGIOSOS

CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES

A nostra Llibreria.

PLANCHADO ALEMÁN

PARA CUELLOS, PUÑOS Y CAMISAS

SUCURSAL EN INCA

florencio Prat

Mayor 6, 8, 10 P. del Sol 1, 2.

Precios: Para cuellos todas formas a 10 céntimos uno.

« Para Puños todas formas a 10 céntimos par.

Los Cuellos y Puños pueden mandarse sucios o sea sin lavar siendo el mismo precio.

Los Domingos después de las doce, no se admitirán nuevos encargos para servir en la misma semana.

Buena oportunidad

Habiendo llegado á esta Ciudad del Perú mi hermano Rafael Fiol con una partida de sombreros procedentes de este lugar llamados Jipis (Panamá Hats) conocidos en el mundo como la mejor clase, tengo el agrado de ofrecerlos á mis amigos y á las personas de buen gusto, siendo el valor de cada uno desde cuatro duros hasta veinte. Asimismo cuento con un taller apropiado para lavar dichos sombreros.

Domicilio de venta Palma—Tintorería del Borne y en Inca Fotografía; frente á la pezquería.

Bartolomé Fiol.

Cinta Pelikan

4001
5001

Color de cel negra, la millor per escriure llibres, al escrit no pert mai, mai, mai—Murta, 5—Inca.

SOLFEO DE LOS SOLFEOS

Primer i segon tom: vanals a nostra llibreria.

Enquadernacions

En nostros tallers ne feim de fortes i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA
CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

LIBRERIA

DE MIGUEL DURAN SEURINA
CALLE DE LA MURTA, 5.—INCA.

La ciencia de los negocios, por Waldo Pondray Warren, encuadrado en tela, 5 pesetas.

Primer libro de ciencia y de dibujo, por el Dr. E. Fontsepí, 2 ptas.

El libro de la Esposa, por P. Combès, en rústica, 2 ptas.

El Libro del Amo de casa, por P. Combès en rústica, 2 ptas.

Diario de un Joven, ordenado por Aracne, en rústica, 2 ptas.

El Hombre práctico, por Aracne, en rústica, 2 ptas.

La Perla del Hogar o mi perfecta cocinera, en rústica, 2'75 ptas.

El Arte de educar a los niños, por TH. Simón, versión española por el autor, en rústica, 2 ptas.

La Actividad Provincial, (Obras públicas, cultura, beneficencia, hacienda) por E. Prat de la Riba. 2 ptas.

Preparación para el Matrimonio, por el P. Valencina, encuadrado, 3 ptas.

Vida de la Venerable Madre Sor Clara Andreu, por D. José Barberí, encuadrada 5 ptas.

Poesias d'En Joan Maragall, 2 tomos encuadrados, 10 ptas.

Cuidados que exige la primera infancia, por el Dr. D. Jorge Anguera de Sojo, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

A las Madres, por el P. Juan Charrua, con encuadernación lujosa, 5 ptas.

Modo de Criar los Hijos, por R. B. Girón, 6 ptas.

El Amo del Mundo, por Roberto Hugo Benson, en rústica, 3 ptas.

Sursum Corda, cartas de la Condesa de Saint Martial, en rústica 3 ptas.

ESTAMPES

— DEL —

COR DE JESÚS

DE 75 AMB 55 CENTIMETRES

I ALTRES MIDES

Propis per fer l'entronament

del Sagrat Cor

A LES CASES CRISTIANES

C. Murta, 5.—Inca.

Breve Cartilla Civico-Moral

Por el M. I. Sr. D. Nadal Garau Estrany

Canónigo Doctoral de la S. I. C. B. de Mallorca
Precio: un ejemplar encuadrado 0'40 ptas.

De venta en nuestra Libreria—Inca.

Imprenta de Miguel Duran Seurina.